

חַת־ת לַשַּׁבָּת קוֹדֵשׁ פְּרָשִׁיּוֹת דְּבָרִים שַׁבַּת חֲזוֹן פְּרָקֵי אָבוֹת – פְּרָק ג' ח' מִנְחָם אָב, ה'תשפ"א

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שְׁבִיעֵי עִם רִשׁ"י

מִשֶּׁה רַבְּנוּ מִמְּשִׁיךְ לְהַזְכִּיר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל מְאֻרְעוֹת שְׂאֲרָעוּ לָהֶם בַּמִּדְבָּר, כְּדִי לְהַכִּין אוֹתָם לְקִרְאֵת הַכְּנִיסָה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

מִשֶּׁה חוֹזֵר עִם שְׁבִטֵי רְאוּבוֹן, גַּד וְחֻצֵי מִנְשֶׁה עַל מֵה שֶׁהִבְטִיחוּ שְׂאֲפִילוֹ שֶׁהֵם יִגְוּרוּ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּחֻלְק שְׂמַעְבֵּר לִירְדוֹן הַמִּזְרָחִי, הֵם קָדָם כָּל יַעֲזְרוּ לְשִׁבְטֵי הָאֲחֵרִים לְהִתְיַשֵּׁב בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי שֶׁהֵם יִחְזְרוּ לְגוֹר שָׁם עִם מִשְׁפַּחּוֹתֵיהֶם.

מִשֶּׁה אוֹמֵר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא לְחַשֵּׁשׁ מִהַמְּלַחְמָה עַל כְּבוֹשׁ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. הִסְתַּכְּלוּ כִּי־צַד ה' עֲזָר לָהֶם קָדָם. ה' יִלְחָם שׁוֹב עִבּוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תְּהֵלִים / יוֹם ח' לַחֲדָשׁ פְּרָקִים מ"ד – מ"ח

אֶחָד מִהַפְּסוּקִים בְּתְהֵלִים שֶׁל הַיּוֹם: "עוֹרָה, לָמָּה תִישָׁן ה'?" – אֶחָד מִהַמְּפָרְשִׁים עַל הַתְּהֵלִים מְסַבֵּיר שֶׁהַיּוֹם שֶׁה' עֲדִין לֹא הוֹצִיא אוֹתָנוּ מִהַגְּלוּת, הֵרִיזָה כְּאִלוֹ הוּא עֲדִין יֹשֵׁן. אָנוּ יוֹדְעִים שֶׁהַגְּלוּת מְשׁוּלָּה לְחֵלוּם, דְּבָרִים מְאֹד מְשֻׁנָּים יְכוּלִים לְקִרּוֹת בְּחֵלוּמוֹת, אֲפִלוּ דְבָרִים לֹא הִגְיוֹנִיִּים אוֹ בְּלִתֵּי אֲפָשָׁרִים. בְּגִלוּת אָנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת שְׁנֵי דְבָרִים מְנַגְּדִים כְּמוֹ לְהִתְפַּלֵּל וְלְחַשֵּׁב עַל הָאֲרוּחָה שֶׁנֹּאכַל אַחֲרֵי הַתְּפִלָּה-אֵלוֹ הֵם הַפְּכִים.

לְכֹן אָנוּ מְבַקְשִׁים מֵה' לְהִתְעוֹרֵר וּלְהוֹצִיא אוֹתָנוּ כְּבָר מִהַגְּלוּת.

תניא / אגרת הקדש סימן ג' (ח' מנחם אב שנה פשוטה)

באגרת שהתחלנו ללמוד אתמול, האדמו"ר הזקן מלהיב את החסידים שירצו לתת צדקה. האדמו"ר הזקן מראה פסוק מישעיהו המלמד מהו הדבר המיוחד שיכול לקרות ליהודי באשר הוא נותן צדקה. הוא לא רק משמח את האדם העני, אלא מביא חיות מה' לתוך העולם. בגלל זה, מקבלים הרבה ברכות מה'. היום האדמו"ר הזקן מסים להסביר כיצד זה מתקיים.

היום יום / ח' מנחם אב

מדי יום אחרי התפלה (אפלו בשבתות וימים טובים) אמרים שש זכירות- ששה דברים שעלינו לזכור מדי יום. (התוכלו לבדוק בסדור על אלו ששה דברים מדבר?).

~~~

הרבי מהר"ש נהג לומר: כיצד יהיו חסידות ויראת שמים שוים משהו, אם חסר הדבר העקרי- ואין אהבת ישראל. במיוחד אם למישהו אין אהבת ישראל, והוא מוכן אפלו להכאיב ליהודי אחר?!

התורה מלמדת אותנו שהסבה שאנו בגלות זמן כה ארוך שה' ישמר היא בגלל שיש ביננו שנאת חנם. איננו יכולים להסתדר אחד עם השני. באשר נתקן זאת, לא נצטרך עוד להיות בגלות.

לכן למרות שחשוב להקפיד על שמירת מצוות וללמד הרבה חסידות, הדבר העקרי הוא לוודא שיש לנו אהבת ישראל, וחס ושלום לא לעשות משהו שיצער יהודי אחר.

ספר המצוות / מצות עשה י"ט, רט"ו

היום בספר המצוות לומדים שוב את אותה מצוה, **מצות עשה י"ט** אחרי האכל יש לברך ברכה אחרונה.

אבל היות שמתחילים סדרה חדשה של הלכות, הלכות מילה, לומדים עוד מצוות. מצות עשה רט"ו - כל ילד יהודי צריך לעבור ברית מילה.

רמב"ם / הלכות ברכות פרקים י', י"א, הלכות מילה פרק א'

פרק י'- בנוסף לאמירת ברכות אחרי שנהנים מדברים, חכמים למדו שיש לומר ברכות לה' כדי להודות לה' ולשבח כל העת.

דגמא לברכות פאלו הן ברכות השחר אותם אומרים מדי בקר, ברפת שהחיינו וברכת הגומל. (התוכלו לחשב על דגמאות דומות? בפרק זה ברמב"ם ישנם עוד דגמאות רבות של ברכות פאלו) הידעתם שישנה ברכה לבשורות טובות, וברכה לדברים שלא נראים לנו דברים טובים בכלל. פיון שזו מצוה להודות לה' גם על דברים לא טובים בדיוק כמו שאנו יודעים להודות לו על דברים טובים.

בסוף הפרק, הרמב"ם אומר לנו לזכור לבקש מה' עזרה, להודות לו על מה שעושה בשבילנו ולשבח אותו עד כמה שרק נוכל.

פרק י"א- בפרק זה אנו לומדים על הלכות ברפת המצוות, כמו נטילת ידים, ברפת הנחת תפלין וכדומה.

בְּדֶרֶךְ כָּלֵל אוֹמְרִים אֶת הַבְּרָכוֹת לְפָנֵי קִיּוֹם הַמְצוּהָ.
הַרְמַב"ן מְסִיִּים אֶת הַפָּרֶק וְאֶת סִדְרֵת הַהֲלָכוֹת שֵׁישׁ לוֹמֵר בְּרָכוֹת רַבּוֹת כְּכֹל הָאֶפְשָׁר, אוֹלָם יֵשׁ
לְהַקְפִּיד שְׁלֵא לוֹמֵר בְּרָכוֹת לְבִטְלָה.

כְּפִי שְׂדוּד הַמְלֶךְ אוֹמֵר בְּתֵהִלִּים "בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאֶהְלֶלְךָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד".

(אַתָּם יוֹדְעִים מֵהֵיכָן לְקוֹחַ פְּסוּקַת זֶה?)

כַּעֲת נִתְחִיל לְלַמֵּד הַלְכוֹת בְּרִית מִיְלָה:

פָּרֶק א'- מִתְחִילִים לְלַמֵּד עַל הַמְצוּהָ שֶׁל עֲרִיכַת בְּרִית לְתִינוּק כְּשֶׁהוּא בֶן שְׁמוֹנֶה יָמִים. הַהֲלָכָה שְׁאֵם
הַתִּינוּק חוֹלָה, לֹא עוֹשִׂים אֶת הַבְּרִית מִיָּד, מִכֵּיּוֹן שֶׁחֲשׂוֹב יוֹתֵר שֶׁהַתִּינוּק יִשְׁאֵר בְּרִיא וּפְקוּחַ נְפֶשׁ דּוֹחָה
אֶת קִיּוֹם הַמְצוּהָ. כִּף שְׁאֵת הַבְּרִית עוֹרְכִים מֵאַחַר יוֹתֵר.

דְּרָכֵי הַחֲסִידוֹת / שֶׁבֶת חֲזוֹן

הִיָּה הִיָּה יָלֵד קָטָן שְׁאֲבִיו אֶהֱבֵה אוֹתוֹ מֵאֵד.

יוֹם אֶחָד הַחֲלִיט הָאֵב לְתַפּוֹר חֲלִיפָה חֲדָשָׁה עֶבּוֹר בְּנוֹ.

הוּא בָּחַר אֶת הַבְּדִים הַמְשֻׁבָּחִים בְּיוֹתֵר וְכַפְתוּרִים מִבְּהִיקִים, פָּנָה לַחֲטִט הַמְּבַחֵר בְּיוֹתֵר שְׂתִפֹּר לוֹ
חֲלִיפָה מְשֻׁבַּחַת וְיוֹקְרָתִית.

הַבֶּן הִיָּה כֹּה מְאֹשֵׁר וְכֹה גָּאָה שֵׁישׁ לוֹ כְּזוֹ חֲלִיפָה מִיְחַדָּת.

הוּא מֵאֵד אֶהֱבֵה לְלִבְשׁ אוֹתָהּ, הִרִי זוֹ מִתְנַה מִיְחַדָּת מֵאַבְיוֹ, שְׁכָל כִּף אוֹהֵב אוֹתוֹ.

אֲבָל הַיָּלֵד הַקָּטָן לֹא הִיָּה כֹּה זֶהִיר כְּפִי שֶׁהִיָּה צָרִיף לִהְיוֹת.

הוּא לִבֵּשׁ אֶת הַחֲלִיפָה אֲפִילוֹ כְּשֶׁשִּׁיחַק בַּחוּץ עִם חֲבֵרָיו, וַיִּמְהַר מֵאֵד הַחֲלִיפָה הַכְּתֻמָּה וְנִקְרָעָה.

הַיָּלֵד הַקָּטָן הַתְּעַצֵּב וְהִרְאָה לְאַבְיוֹ כִּיצַד הַחֲלִיפָה שְׁלוֹ הַתְּקַלְקְלָה, וְאִין לוֹ עוֹד אֶפְשָׁרוֹת לְלִבֵּשׁ אוֹתָהּ.

הָאֵב, שֶׁכֹּה אֶהֱבֵה אֶת בְּנוֹ, אֵץ אֶל הַחֲטִט וְתַפֹּר לוֹ חֲלִיפָה נוֹסֶפֶת, מְשֻׁבַּחַת מִיְחַדָּת וְאִיכוֹתִית כְּמוֹ

הַקּוֹדֶמֶת.

בְּתַחֲלָה, הַיָּלֵד הַקָּטָן לִבֵּשׁ אֶת הַחֲלִיפָה בְּזִהִירוֹת וְשָׁמַר עָלֶיהָ.

אוֹלָם אַחַר תְּקוּפָהּ, הוּא שׁוֹב שְׁכַח.

וְשׁוֹב הַחֲלִיפָה שְׁלוֹ הַתְּקַלְקְלָה לְחִלוּטִין!

הָאֵב שׁוֹב, בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה, רָץ אֶל הַחֲטִט, וְתַפֹּר לְבָנוֹ שׁוֹב, חֲלִיפָה מִיְחַדָּת כְּמוֹ הַרְאִשׁוֹנָה.

אוֹלָם הַפְּעַם...

הַפְּעַם הוּא לֹא נִתֵּן אֶת הַחֲלִיפָה לְבָנוֹ הָאֶהוֹב.

הָאֵב תָּלָה אֶת הַחֲלִיפָה בְּאֶרוֹן, וְאָמַר לְבָנוֹ שְׂיֻכַּל לְקַבְּלָהּ רַק כְּאֲשֶׁר יוֹכִיחַ שֶׁהוּא יוֹדֵעַ כִּיצַד לְשָׁמּוֹר

עָלֶיהָ!

מִדֵּי שָׁנָה, הָאֵב מוֹצִיא אֶת הַחֲלִיפָה מֵהָאֶרוֹן, וּמְזַכֵּיר לְבָנוֹ לְלַמֵּד לְהִזְהַר, כִּף שִׁיְהִיָּה רְאוּי שׁוֹב לְקַבֵּל

אֶת הַחֲלִיפָה הַמִּיְחַדָּת הַזֹּאת.

~

הַסְּפוֹר הַזֶּה הוּא מְשַׁל, שֶׁסֶפֶר עַל יְדֵי רַבִּי לׁוי יִצְחָק מִבְּרִדִּיטְשׁוֹב.

אֲנִי כְּמוֹ הַיָּלֵד הַקָּטָן הַזֶּה, ה' הוּא הָאֵב, וְהַחֲלִיפָה הָאִיכוֹתִית וְהַמְשֻׁבַּחַת הִיא בֵּית הַמְּקַדָּשׁ הַיָּקָר

שְׁלָנוּ.

פְּעָמַיִם לֹא הָיִינוּ זְהִירִים וּפְעָמַיִם הוּא נֶחְרָב.
ה' מוֹכֵן לָתֵת לָנוּ בֵּית מִקְדָּשׁ מְחֻדָּשׁ, אֲבָל קוֹדֵם הוּא מֵרָאה אוֹתוֹ לָנוּ כְּדֵי שְׁנַלְמַד בִּיצַד לְהִתְנַהֵג בּוֹ וְאֵלָיו.

מִיָּדֵי שָׁנָה, בְּשִׁבְת חֲזוֹן, ה' מֵרָאה לָנוּ "חֲזוֹן" (מֵרָאה) שֶׁל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁי.
הַנִּשְׁמָה שֶׁלָּנוּ מְסַגֶּלֶת לְרֵאוֹת זֹאת, וְלִהְזָכִיר לָנוּ לְהִתְנַהֵג כְּפִי שֶׁה' רוֹצֵה כְּדֵי שְׁנִזְכֶּה לְבַנְיָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁי תַּכְףּ וּמִיָּד!

גְּאוּלָּה וּמְשִׁיחַ / בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁי

מִקְדָּשׁ לְעֵלּוּי נִשְׁמַת סִבְתָנוּ הָאֱהוּבָה מְרִים צִימְעֵל בַּת הָרַב יוֹסֵף בְּרוּךְ ע"ה פְּרִידְמָן
כִּיצַד יִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁי?

יִשְׁנֶה מַחְלָקֶת הָאֵם הוּא יֵרֵד כְּבָר בְּנוֵי הַיִּשְׂרָאֵל מִן הַשָּׁמַיִם אוֹ הָאֵם יִבְנֶה עַל יְדֵי בְּנֵי אָדָם.
רַש"י (בְּמַסְכֵּת סֵכָה) מְצַטֵּט מִדְּרַשׁ הָאוֹמֵר שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ כְּבָר בְּנוֵי. הוּא יֵרֵד הַיִּשְׂרָאֵל מִן הַשָּׁמַיִם כְּאִשְׁרֵי
מְשִׁיחַ יָבוֹא.

מוֹכִיחִים זֹאת מִמְּלוֹת הַפְּסוּק "מִקְדָּשׁ ה' כּוֹנֵנוּ יְדִיד".

הַזֹּהַר אָף הוּא אוֹמֵר שֶׁה' יִבְנֶה אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁי. הַזֹּהַר קוֹרֵא לוֹ "בְּנִינָא דְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא"
- בְּנִין שֶׁל ה'.

זֶהוּ הַבְּנִין שֶׁל ה' כִּיּוֹן שֶׁה' בְּעֶצְמוֹ בָּנָה אוֹתוֹ.

זוֹהֵי הַדְּעָה הָרֵאוּנָה הָאוֹמֵרֶת שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ יִבְנֶה בְּיַדֵי שָׁמַיִם.